

ulykkelig Moder gaar hen og affiver sit Barn. Jeg vilde i høj Grad ønske, at man ogsaa kunde komme Barnefaderen til Livs. Jeg ved godt, at det er meget vanskeligt. I de Tilfælde, hvor Barnefaderen unddrager sig, er det meget vanskeligt, men jeg vilde ønske, at der i dette Lovforslag ogsaa kunde være en Bestemmelse, som tog langt skarpere fat paa Barnefaderen, der forlader Kvinden i det Øjeblik, han har naaet det, han ønskede. Paa den anden Side er jeg ogsaa for Barnets Skyld glad ved, at man faaar dette Tilsyn, saa at der straks kan være et vaagent Øje over det lille Barn, og det straks kan følges paa hele dets Vandring i Livet, indtil det selv er kommet til Skels Aar og Alder. Jeg tror, at det for alle de letsindige Mødre, hvoraf vi desværre for Tiden har saa uendelig mange, vil være godt, at de ved, at de har et vaagent Øje over sig, og at de ikke uden videre kan unddrage sig deres Pligter som Mødre, men at de vær- saagod maa tage Ansvar for det, de har foretaget. Jeg holder i det hele taget aldrig af, at der gøres noget, der kan tage Ansvar bort fra den skyldige. Jeg mener, at ethvert voksent Menneske maa bære Konsekvensen af sine Handlinger, og at en saadan letsindig Kvinde, der har sat et Barn i Verden uden at bryde sig om, hvordan hun skulde forsørge det Barn, har godt af at vide, at der er et vaagent Øje, der stadig hviler paa hende, og at hun ikke kan løbe fra sine Forpligtelser. Tillige er det jo godt at vide, at det lille Barn, som uden egen Skyld er kommet ind i Verden, ikke kan forsvinde ud i Glemselens Mørke, saaledes som det er sket ved de sidste Begivenheder, men at der ogsaa der er et kærligt og vaagent Øje, som passer paa, hvor det lille Barn færdes. Tilsynet varer jo ikke alene, saa længe Barnet bliver i den Kommune, hvor det er født, men det varer ved, og der er Pligt til at meddele, naar vedkommende Barn bliver flyttet fra den ene Kommune til den anden. Jeg kan ikke noksom udtale min Glæde over, at denne Paragraf er kommet ind i Loven. Tillige faar jo Tilsynet Kompetence til at kontrolere, om de Bidrag, der udbetales til Barnet, ogsaa virkelig kommer Barnet til gode. Vi har saa mange Gange set, at Bidragene udbetales, men at Barnet lider Nød, og at den letsindige Moder bruger Pengene til Fordel for sig selv eller til Fornøjelse for sig og andre Personer, som hun staar i Forbindelse med. Mange Gange er det ikke Barnets Fader, men paa det Tidspunkt har

hun allerede fundet en ny, hun kan more sig med, og Barnet lider Nød og faar ikke det, det skal have. Det har vi Erfaring for gennem mange Aar gennem mange Tilfælde. Det er jo hændet, at en saadan Kvinde og Mand kan sidde ganske roligt og holde et Brændevinssold, medens det lille Barn ligger henne i en Krog og ikke faar en Smule af, hvad det trænger til.

Med Hensyn til Udgifterne ved Tilsynet er det jo den højtærede Ministers Mening, at Tilsynet skal være et borgerligt Ombud. Her er han ogsaa i Uoverensstemmelse med Kommissionen, som har ønsket, at der skulde være betalt Tilsyn. I Byerne vil det nok kunne komme til at knibe med at finde tilstrækkeligt Tilsyn med alle de mange, som skal tilses der, men paa Landet og i Købstæderne, hvor der ikke foregaar slet saa meget af den Slags som her i København, vil det naturligvis være lettere at finde egnede Folk. Jeg ser i Bilag 10, der følger med Kommissionens Betænkning, hvori der spørges om, hvordan Tilsynet hidtil har virket, at der siges, at det meget hyppigt har været vanskeligt at skaffe Kvinder, der var egnede til at tilse alle de forskellige Børn. Det er ogsaa meget muligt, at man bliver nødt til at tage betalt Hjælp, men jeg vilde ønske, at det virkelig kunde blive et borgerligt Ombud, og at de Kvinder — for det maa jo være Kvinder, saa længe Børnene er smaa —, der paatager sig Tilsynet, vil føle det som en virkelig Pligt at tilse Barnet paa den rette Maade. Det maa ogsaa være Mennesker, der ejer Takt, for at de kan komme ind de forskellige Steder, uden at de virkelig gode Plejeforældre skal føle sig krænket i deres Værdighed som Plejemor og Plejefar overfor Børnene. Men jeg vil haabe, at det maa lykkes at faa noget rigtig godt ud af Loven, og at der virkelig maa komme et saa effektivt Tilsyn, at intet Barn mere skal komme ud i de Ulykker, vi har hørt om.

Loven om Tilsyn med Plejebørn er egentlig saa lige til, medens derimod hele Værgeraadsloven er ganske anderledes kompliceret. Her er der saa mange forskellige Hensyn at tage. Der skal tages Hensyn til Forældrene, baade de gode og de daarlige, og ogsaa til de gode og daarlige Børn. For det er jo saaledes, at det mange Gange er de gode Forældre, der har de daarlige Børn, medens det andre Steder er Forældrene, der er Skyld i, at Barnet er kommet paa Afveje. Mange Gange maa Børnene, skønt der ellers ikke er noget i Vejen med dem, tages fra Hjemmet, fordi dette